Recensie: Herman Verbruggen - kraM **1/2

Arenberg Antwerpen
woensdag 6 november 2024

foto © Ymke Dirikx

Recensie:
'kraM', de eerste solovoorstelling van Herman Verbruggen, miste op het einde van de titel eigenlijk nog een 'P' om te zorgen dat de vlag ook de lading dekt. De 61-jarige acteur heeft het in zijn zaalshow over de twee kanten van de medaille die het succes van zijn personage Mark Vertongen uit F.C. De Kampioenen hem brengt. Het levert hem te pas en vooral ook te onpas liters Cecemel en verzoekjes om mee op de foto te gaan op, maar de bekendheid heeft ook zo zijn voordelen. Herman blijft ten eeuwigen dagen vastgeklonken aan Markske. Of zoals hij zelf zegt: "Ik zen eigenlijk nene iele slechten acteur. Ik kan eigenlijk maar één personage goe spelen." En daarin schuilt een groot deel van het probleem met deze voorstelling: Herman Verbruggen wil krampachtig loskomen van zijn alter ego, maar heeft Markske nodig om te scoren.

'kraM' is een aaneenschakeling van anekdotes en pseudo-anekdotes uit het leven van Herman Verbruggen die aan de hand van een voorwerp uit de vitrinekasten tot leven worden gebracht. Als concept heeft dit heel wat potentieel, vooral gezien de populariteit van de komische serie waarvan hij al sinds mensenheugenis deel uitmaakt. We mogen veronderstellen dat ze in al die jaren dat F.C. De Kampioenen heeft gedraaid best heel wat geweldige stoten hebben meegemaakt die het publiek maar al te graag wil horen… Maar dat is het dus niet helemaal. De focus ligt eerder op hoe Markske (ongewild) aan zijn lijf blijft plakken aangevuld met verzonnen verhaaltjes en grappen die al net zo vaak herhaald zijn als F.C. De Kampioenen. En daar wringt het schoentje.
Herman Verbruggen is gewoon om voor tv te werken en dat is helemaal anders dan live op een podium. Theater is een vak en daar valt nog heel wat bij te leren. We merken in 'kraM' te vaak dat het idee goed is, maar de uitwerking de mist in gaat. Neem nu het verhaal bij het stoplicht aan de Bothastraat. Gezien we in die wijk wonen, zijn we vertrouwd met de omgeving en de situatie … en toch lagen we niet in een kramp van het lachten. Erger nog: onze grimas vertoonde amper gelijkenissen met een glimlach. Dat had alles te maken met de manier waarop het verhaaltje gebracht werd. Herman Verbruggen wilde net als op televisie voor de snelle lach gaan. Maar dat werkt niet in een theater. Daar moet je de tijd nemen om eerst je publiek mee in een verhaal te nemen en de sfeer te zetten. Geef de Mercedes een kleur, omschrijf de velgen, voorzie hem van getinte ruiten, laat de stereo knallen, vertel ondertussen hoe je hart in je schoenen zinkt en je zelf twijfels krijgt of dit nog wel zo'n goed idee is… En wanneer dan de punch line valt, komt de gulle lach. Nu bleef het al te vaak behoorlijk stil in de Arenberg… Met uitzondering van Chris op de eerste rij.
Chris was duidelijk fan van het eerste uur en super enthousiast. Waar de rest van het publiek eerder lauw

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

reageerde, vond zij het geweldig. En dan gaat er een gigantische val open voor iedereen die live op een podium staat: je gaat spelen voor die ene persoon. Herman Verbruggen is met zijn twee voetjes in die val gelopen. Op een bepaald moment werd het een één-tweetje met Chris. Je voelt de rest van de zaal gewoon afhaken. Herman had dit gelukkig ook door en probeerde krampachtig zijn publiek terug te winnen, maar een bulderend publiek bleef uit.

Er volgden nog enkele pogingen om met wat platte humor voor de snelle lach te gaan, maar ons gevoel van een geslaagde avond ging samen met het niveau de zaal uit toen er een carnavalsnummer werd geprobeerd. En toch… Wanneer Herman Verbruggen het stuk brengt over zijn huwelijkscontract is hij veel scherper. Zijn mail aan de notaris getuigt van een veel scherpzinniger niveau van humor en de vertelstijl weet daar absoluut de aandacht te trekken. De idee dat dingen een veel leuker verhaal opleveren als de zaken niet vlekkeloos lopen, heeft ook heel wat potentieel. Er moet alleen nog flink geschaafd en geknipt worden. De voorstelling 'kraM' van Herman Verbruggen had daarom meer weg van een try-out dan van een première.

< Sascha Siereveld >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.